

1. שמות פרק כב, כ
(כ) וגר לא-תונוה ולא תלחצנו כִּי-גֵרִים הֵייתֶם בָּאָרֶץ מִצְרַיִם:

2. שמות פרק כג פסוק ט
וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את-נפש הגר כִּי-גֵרִים הֵייתֶם בָּאָרֶץ מִצְרַיִם:

3. ויקרא פרק יט, לג-לד
(לג) וְכִי-יִגְוֶר אִתְּךָ גֵר בָּאֲרָצְכֶם לֹא תוֹנוּ אֹתוֹ: (לד) כְּאֶזְרַח מִכֶּם יִהְיֶה לָכֶם הַגֵּר | הַגֵּר אִתְּכֶם וְאַהֲבַתְּ לוֹ כְּמֹדֶךָ כִּי-גֵרִים הֵייתֶם בָּאֲרָץ מִצְרַיִם אֲנִי יִקְנֶה אֱלֹהֵיכֶם:

4. דברים פרק טז, י-יב
(יא) וְשִׁמְחֶתָּ לִפְנֵי יְקֹנֶה אֱלֹהֶיךָ אֹתָהּ וּבְנֶת וּבֶתָּה וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְהַלֹּוֹי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ וְהַגֵּר וְהַיִּתּוּם וְהָאִלְמָנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְקֹנֶה אֱלֹהֶיךָ לְשִׂפְתָּן שְׂמֹו שֵׁם: (יב) וְזָכַרְתָּ כִּי-עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם וְשִׁמְרָתָּ וְעָשִׂיתָ אֶת-הַחֻקִּים הָאֵלֶּה: פ

5. דברים פרק ה, יד-טו
(יד) וְיִזְם הַשְּׂבִיעִי שְׁבִתָּ לִיקְנֶה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כְלִמְלָאכָה אִתָּהּ וּבְנֶת וּבֶתָּה וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְשׁוֹרְךָ וְחִמְרְךָ וְכָל-בְּהֶמְתְּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ כְּמֹדֶךָ: (טו) וְזָכַרְתָּ כִּי-עֶבֶד הָיִיתָ | בָּאֲרָץ מִצְרַיִם וְיִצְאָךָ יְקֹנֶה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרַע נְטוּיָה עַל-פָּנֶיךָ צִוְּךָ יְקֹנֶה אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֲתֵיכֶם הַשְּׁבִתָּ: ט

6. ויקרא פרק כה, לט-מג
(לט) וְכִי-יִמְנֹוֹךְ אִתְּךָ עַמָּךְ וְנִמְכַּרְךָ לֹא-תַעֲבֹד בּוֹ עֲבֹדֶת עֶבֶד: ... (מב) כִּי-עֶבְדִּי הֵם אֲשֶׁר-הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יִמְכְּרוּ מִמֶּכְרָת עֶבֶד: (מג) לֹא-תִירְדָּה בּוֹ בְּפֶרֶךְ וִירָאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ:

7. שמות פרק א פסוק יד
וְיִמְרְרוּ אֶת-חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה בְּחֹמֶר וּבִלְבָּלִים וּבְכָל-עֲבֹדָה בְּשָׂדֶה אֶת כָּל-עַבְדֶּיךָ אֲשֶׁר עֲבָדוּ בָהֶם בְּפֶרֶךְ:

8. איוב פרק לא, יג-טו
(יג) אִם-אֶמָּאֵס מִשְׁפָּט עֲבָדִי וְאִמְתִּי בָרָבִם עֲמָדִי: (טו) הֲלֹא-בִבְטָן עֲשִׂנִי עָשְׂהוּ וְיִכְלְנוּ בְּרַחֲם אֶחָד:

9. ספר החינוך מצוה תלא
משרשי המצוה. כי השם בחר בישראל להיות לו לעם קדוש ורצה לזכותם, ולכן הדריכם וציום על דרכי החנינה והחמלה, והזהירם להתעטר בכל מדה חמודה ויקרה למצוא חן בעיני כל רואיהם, ויאמרו עם ה' אלה. וכמה היא דרך נעימות וחמדה להתחסד ולגמול טובה לאשר הניח אומתו וכל משפחת בית אביו ואמו ויבא לחסות תחת כנפי אומה אחרת באהבתו אותה ובבחירתו באמת ושנאת השקר, ובהיותו זוכים למדות טובות הללו תחול טובת האל עלינו ותדבק בנו, ושום דבר לא תמנענו ממנו, כי הטובה תתפשט בטובים והפכה ברעים.

10. ספר המצות הקצר לחפץ חיים (ועיין ברבי אברהם בן הרמב"ם (בפירושו לתורה שמות כב כ))
סא. מצות עשה לאהוב את הגר. שנאמר: "ואהבתם את הגר" (דברים י, יט). וזוהי מצוה נוספת על ואהבת לרעך כמוך (שהרי הגר הוא גם כן בכלל ישראל). והקב"ה אוהב את הגר דכתיב "ואוהב גר לתת לו לחם ושמלה" (דברים י, יח), ונאמר "ואתם ידעתם את נפש הגר" (שמות כג, ט), ופירוש גר כאן, הוא שבא מארץ אחרת ומעיר אחרת לגור אתנו, ומכל שכן גר שנתגייר. ונוהג בכל מקום ובכל זמן בזכרים ונקבות.

11. דברים פרק ד, יא-כא
(יא) וְתִקְרְבוּן וְתַעֲמְדוּן תַּחַת הָהָר וְהָיָה בְּעֵינֵיכֶם הַשָּׁמַיִם חֹשֶׁךְ עָנָן וְעָרָפֶל: (יב) וַיְדַבֵּר יְקֹנֶה אֱלֹיכֶם מִתּוֹךְ הָאֵשׁ קוֹל דְּבָרִים אֲתֶם שְׁמַעְתֶּם וְתִמְנָה אֵינְכֶם רֹאִים זֹלָתִי קוֹל: ... וְאֵת צִוְּךָ יְקֹנֶה בְּעַת הַהוּא לְלַמֵּד אֶתְכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים לַעֲשׂוֹתָם אֹתָם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אִתְּם עֲבָרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: (טו) וְנִשְׁמַרְתֶּם מֵאֵד לְנַפְשֵׁיכֶם כִּי לֹא רִאִיתֶם כָּל-תְּמוּנָה בְּיוֹם דְּבַר יְקֹנֶה אֱלֹיכֶם בְּחֹרֶב מִתּוֹךְ הָאֵשׁ: (טז) פְּרִתְשַׁחְתוּן וְעָשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כְּלִסְמֵל תְּבִנִית זָכָר אִו נְקֵבָה: ... וּפְרִתְשָׂא עֵינֶיךָ הַשְּׁמִימָה וְרִאִיתָ אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאֲרֶץ וְאֶת-הַכּוֹכָבִים כֹּל צִבְּאָ הַשָּׁמַיִם וְנִדְחָתָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם וְעִבַּדְתָּם אֲשֶׁר חָלַק יְקֹנֶה אֱלֹהֶיךָ אֹתָם לְכָל-הָעַמִּים תַּחַת כָּל-הַשָּׁמַיִם: (כ) וְאֶתְכֶם לָקַח יְקֹנֶה וַיּוֹצֵא אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם מִכּוֹר הַבְּרָזִל מִמִּצְרַיִם לַהֲיִיתָ לוֹ לְעַם נִחְלָה כְּיוֹם הַזֶּה:

12. הכתב והקבלה דברים פרשת ואתחנן פרק ד פסוק כ
(כ) מכור הברזל. כור הוא כלי שמזקקין בו את הזהב (רש"י) כי זה היה התכלית האמתי המכוון ממנו ית' לשעבדם במצרים, לצרפם כזהב בכור שיתפרדו הסיג' וישאר זהב טהור לבד, חלאת הפושעי' מתו בימי החשך, ורק הנשארי' נבחרו לקבלת התורה, כי אלו הרבה את ישראל והשפיע להם טובות גדולות בלתי שיעבוד, לא היו מתרצ' לקבל עליהם התורה הזאת האוסרת עליהם כל עניני' שהיו רגילי' בהם, לכן היתה מעצת ה' לשעבדם תחת עול מלכות קשה ולסבה זו נטהרו ונזדקקו עד שהיו ראויים לקבל התורה מרצון נפשם.

13. Robert Alter, Introduction to Deuteronomy

Israel, because of its unique historical experience from Egypt to Sinai, has been provided with an unprecedented vantage point to see that its imageless G-d is the G-d of all things. Fire plays a role both in Egypt and at Sinai – in Egypt, figurative, where the torment of slavery is represented as the “iron’s forge,” *kur habarzel*, and at Sinai, literally where the mountain burns with fire to the heart of the heavens and G-d speaks from the midst of the fire. It is not the image of G-d but His incandescent presence that the people of Israel experience through their history, and the powerful rhetoric of the book is the means that evokes this presence.

14. מלכים א פרק ח, א-טו

(א) אֵן יִהְיֶה שְׁלֹמֹה אֶת־זִקְנִי יִשְׂרָאֵל אֶת־כָּל־רָאשֵׁי הַמִּטּוֹת נְשִׂאֵי הָאֲבוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה יְרוּשָׁלַם לְהַעֲלוֹת אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְקֹנָק מֵעִיר דָּוִד הִיא צִיּוֹן... (יב) אֵן אָמַר שְׁלֹמֹה יְקֹנָק אָמַר לִשְׁכֵן בְּעָרְפֶּל: (יג) בָּנָה בְּנִיתִי בַּיִת זָבַל לָךְ מִכּוֹן לְשִׁבְתֶּךָ עוֹלָמִים: (יד) וַיִּסַּב הַמֶּלֶךְ אֶת־פָּנָיו וַיִּבְרָךְ אֶת־כָּל־קֹהֵל יִשְׂרָאֵל וְכָל־קֹהֵל יִשְׂרָאֵל עָמָד: (טו) וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְקֹנָק אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דָּבָר בְּפִיו אֶת דָּוִד אָבִי וַיְבִידוּ מִלֵּא לֵאמֹר: (טז) מִן הַיּוֹם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם לֹא־בַחֲרָתִי בְּעִיר מִכָּל־שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל לִבְנוֹת בַּיִת לְהָיוֹת שְׁמִי שָׁם וְאֲבָתֶךָ בְּדוֹד לְהָיוֹת עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל: ... (כו) וְעַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יֵאֱמֹן נֹא דְבַרְיִךְ דְּבָרְךָ אֲשֶׁר דְּבַרְתָּ לְעַבְדְּךָ דָּוִד אָבִי: (כז) כִּי הָאֲמֵנָם יֹשֵׁב אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ הִנֵּה הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם לֹא יִכְלָלוּךְ אֵף כִּי־הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בְּנִיתִי: (כח) וּפָנִית אֶל־תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל־תַּחֲנוּנֹתָיִי יְקֹנָק אֱלֹהֵי לְשִׁמְעַת אֱלֹהֵי הָרֶחָק וְאֶל־הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר עַבְדְּךָ מִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ הַיּוֹם: ... (ג) וְסִלַּחְתָּ לְעַמְּךָ אֲשֶׁר חָטְאוּ לָךְ וְלִכָּל־פִּשְׁעֵיהֶם אֲשֶׁר פָּשְׁעוּ עִבְדְּךָ וְנִתְּתָם לְרַחֲמִים לְפָנֶיךָ שְׁבִיהֶם וְרַחֲמוּם: (נא) כִּי־עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם מִתּוֹךְ כּוֹר הַבְּרָזִל: (נב) לְהָיוֹת עֵינֶיךָ פִּתְחוֹת אֶל־תַּחֲנוּנֵת עַבְדְּךָ וְאֶל־תַּחֲנוּנֵת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְשִׁמְעַת אֱלֹהִים בְּכָל־קְרָאָם אֵלֶיךָ: (נג) כִּי־אֵתָּה הַבֹּדֵלֶת לָךְ לִנְחֹלָה מִכָּל־עַמִּי הָאָרֶץ כְּאֲשֶׁר דְּבַרְתָּ בְּיָדוֹ מִשָּׁנָה עַבְדְּךָ בְּהוֹצִיאֶךָ אֶת־אֲבֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם אֲדֹנָי יְקֹנָק: פ

15. ירמיהו פרק י

הַדְּבָר אֲשֶׁר הִנֵּה אֶל־יְרֵמְיָהוּ מֵאֵת יְקֹנָק לֵאמֹר: (ב) שְׁמְעוּ אֶת־דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת וְדַבַּרְתֶּם אֶל־אִישׁ יְהוּדָה וְעַל־יִשְׂרָאֵל: (ג) וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר יְקֹנָק אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע אֶת־דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת: (ד) אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הוֹצִיאֵי אוֹתָם מִמִּצְרַיִם מִכּוֹר הַבְּרָזִל לֵאמֹר שְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְעֲשִׂיתֶם אוֹתָם כְּכֹל אֲשֶׁר־אֶצְוֶה אֶתְכֶם וְהִיִּיתֶם לִי לְעָם וְאֶנְכִּי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים: (ה) לְמַעַן הָקִים אֶת־הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לְאֲבוֹתֵיכֶם לֵתֵת לָהֶם אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדִבַּשׁ כִּיּוֹם הַזֶּה וְאָעַן וְאָמַר אֲמֹן יְקֹנָק:

16. ישעיהו פרק מח, ט-יד

(ט) לְמַעַן שְׁמִי אֲאָרִיךְ אִפִּי וְתַהֲלֵתִי אֲחַטֵּם־לָךְ לְבַלְתִּי הַכְרִיתֶךָ: (י) הִנֵּה צָרְפְּתִיךָ וְלֹא בְּכֶסֶף בַּחֲרִיתִיךָ בְּכוֹר עֲנִי: (יא) לְמַעַן לְמַעַן אֲעֲשֶׂה כִּי אֵיךְ יִתֵּל וְכִבּוּדִי לֵאחֹר לֹא־אֶתָּן: ס (יב) שְׁמַע אֱלִי יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל מִקְרָאִי אֲנִי־הוּא אֲנִי רִאשׁוֹן אֵף אֲנִי אַחֲרוֹן: (יג) אֶף־דִּי יִסְדָּה אֶרֶץ וַיִּמְיֵן טַפְחָהּ שְׁמִיָּם קָרָא אֲנִי אֲלֵיהֶם יַעֲמִדוּ וַיַּחֲדוּ:

17. The Image of the Silver Purification

There was a group of women in a Bible study on the book of Malachi... That week the woman called up a silversmith and made an appointment to watch him at work. She didn't mention anything about the reason for her interest in silver beyond her curiosity about the process of refining silver. As she watched the silversmith, he held a piece of silver over the fire and let it heat up. He explained that, in refining silver, one needed to hold the silver in the middle of the fire where the flames were hottest so as to burn away all the impurities. The woman thought about God holding us in such a hot spot – then she thought again about the verse, that He sits as a refiner and purifier of silver. She asked the silversmith if it was true that he had to sit there in front of the fire the whole time the silver was being refined. The man answered that yes, he not only had to sit there holding the silver, but he had to keep his eyes on the silver the entire time it was in the fire. For if the silver was left even a moment too long in the flames, it would be destroyed. The woman was silent for a moment. Then she asked the silversmith, "How do you know when the silver is fully refined?" He smiled at her and answered, "Oh, that's the easy part -- when I see my image reflected in it

18. Haim Hazaz – A Murky Barrel (Translation from the *Studies of Nehama Leibowitz*)

Everything positive that the nations possess have they taken over from Israel except the element of exile. Exile is not just one long tale of decline and fall, but one of heroism, not just one of ugliness and disgrace but of glory and credit, not just one of humiliation and slavery but freedom generous and inspiring, unparalleled in human history. Exile is an experience that stands on equal footing with the Revelation at Sinai and Settlement in the Promised Land... but for it Israel would have been reduced to the deadlevel of all the nations, like any other people that have nothing else but a country and a government, wrapped up in their four cubits of mundane time-killing existence and lowest common culture... What they need is exile, not revolutions, international or league of nations but exile plain and simple that will refine, purify and teach them to understand the meaning of the universe, of man, of fellowship, compassion, truth, and justice.. No there is no hope for them till they go down into exile... Trudge from place to place and savour the tribulations of persecution and turn their attention to the Torah they carry with them.

19. R. Aharon Lichtenstein: Helps us define ourselves in contrast, develop the three traits of Jews (Rachmanim, Bayshananim, Gomlei Chasadim, creates solidarity and social cohesion.